

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΝΟΥΒΕΛΑ

Η Σμυρνιά του καταυλισμού

(Περίληψη προηγούμενου)

Η Ιουλία τελικά παντρεύεται τον Μανώλη, τον μεγάλο και ανεκπλήρωτο έρωτά της ζωής της. Μια αγάπη που κράτησε 24 χρόνια και που διατηρήθηκε ζεστή μέσα στις καρδιές τους, παρόλο που σε όλο αυτό το διάστημα, ζούσαν ξεχωριστά, χωρίς ποτέ να έχουν συναντηθεί μετά τον βίαιο χωρισμό τους από τον πατέρα της.

Στο μεταξύ και ο Αλέξανδρος βλέπει τις επιχειρήσεις του να μεγαλώνουν αφού άλλα τέσσερα φορτηγά πλοία θα προσιεθούν στον στόλο της ναυτιλιακής εταιρείας του που έχει την έδρα της το Λονδίνο, παρόλο που ο ίδιος την διευθύνει από την Αθήνα.

Ο γραμματέας του τον ενημερώνει για τα πλοία που θα παραδοθούν στην εταιρεία και του αναφέρει την ανάγκη να παραβρεθεί ο ίδιος στην τελετή ναυπήγησης και πως το Διοικητικό Συμβούλιο της εταιρείας του, του ετοιμάζει ένα τιμητικό δείπνο στο Λονδίνο με την παράκληση να συνοδεύεται

από την σύζυγό του. Ο Αλέξανδρος το αποδέχεται.

Από την πλευρά τους οι νεόνυμφοι ετοιμάζονται για το ταξίδι τους στο Παρίσι, όπου θα μείνουν για μεγάλο χρονικό διάστημα, για να μπορέσει ο Μανώλης να ενημερωθεί πλήρως για τα νέα επαναστατικά ρεύματα που επικρατούν στον κόσμο της ζωγραφικής, και που ανθίζουν τα κινήματα αυτά στην συνοικία της Μονμάρτης στην Γαλλική πρωτεύουσα.

Ενώ η Ιουλία και ο Μανώλης τρισευχισμένοι κάτω στο σαλόνι συζητούν με την Βασιλική, την Φιλιώ, την Ευτέρπη, και την Χριστίνα, για το ταξίδι τους στο Παρίσι, κατεβαίνει από το γραφείο του χαμογελαστός ο Αλέξανδρος για να τους ανακοινώσει ότι θα πρέπει να αναχωρήσει εντός των ημερών για το Λονδίνο, για να παραστεί στην τελετή καθέλκυσης των νέων πλοίων.

Ας δούμε την συνέχεια της ιστορίας.

Στο άκουσμα του Αλέξανδρου ότι πρέπει να αναχωρήσει για το Λονδίνο, η Φιλιώ με ένα ναζιάρικο ύφος του λέει:

- Πάλι θα μείνω μόνη. Θα αργήσεις να επιστρέψεις Αλέξανδρε;
- Νομίζω ναι απάντησε με ένα πονηρό χαμόγελο ο Αλέξανδρος.
- Και εγώ πάλι θα είμαι εδώ να σε περιμένω; είπε παραπονηρικά μη Φιλιώ.
- Όχι από όσο γνωρίζω- απάντησε με ένα προσποιημένο, σοβαρό ύφος ο Αλέξανδρος-.
- Τι εννοείς αγάπη μου, δεν κατάλαβα; ρώτησε απορημένα η Φιλιώ.
- Διότι Φιλιώ, αγάπη μου θα έρθεις μαζί μου.
- Που Αλέξανδρε μου θα έρθω μαζί σου, στο Λονδίνο;
- Ναι Φιλιώ μου και στο Παρίσι.

Η Φιλιώ έτρεξε προς το μέρος του και όπως συνήθιζε πάντα να κάνει, στον μεγάλο ενθουσιασμό της, πήδηξε πάνω του, κρεμάστηκε από τον λαιμό του, έσφιξε με τα ποδαράκια της την μέση του και άρχισε να τον φιλά συνέχεια, στα μάγουλα.

Όλοι στο σαλόνι χάρηκαν και άρχισαν να χειροκροτούν το ζευγαράκι με το ξέσπασμα της Φιλιώς να είναι σφιγμένη πάνω στον Αλέξανδρο και να τον φιλά συνέχεια.

Πρώτη κατέβηκε η Φιλιώ, τον τράβηξε σε μια πολυθρόνα και έκατσε δίπλα του ρωτώντας τον δυνατά:

- Τι εννοείς αγάπη μου Παρίσι και Λονδίνο; Και στο Παρίσι έχεις δουλειά;
- Όχι Φιλιώ μου, στο Παρίσι δεν έχω δουλειά. Θα είμαστε μόνοι και θα σου δείξω τα αξιοθέατα της «Πόλης του Φωτός» όπως συνηθίζουν να την αποκαλούν..

Κουλουριάστηκε στην αγκαλιά του σαν γατούλα και έμεινε αμίλητη κοιτάζοντάς με λατρεία στα μάτια.

Ο Αλέξανδρος θέλησε να πει ορισμένα πράγματα στην μητέρα του και τον σύζυγό της τον Μανώλη αναφορικά με την μεγάλη παραμονή τους στο Παρίσι.

- «Αύριο μπερούλα Ιουλία και Μανώλη, ο γραμματέας μου θα σας ενημερώσει πλήρως για το ταξίδι της στο Παρίσι. Θα σας δώσει

τα εισιτήρια σας και ένα συνοδευτικό γράμμα με την υπογραφή μου, από την τράπεζα της Αγγλίας.

- Το γράμμα αυτό με παρουσίαση του διαβατηρίου σου, μπορείς να κάνεις ανάληψη από οποιαδήποτε Γαλλική τράπεζα απεριόριστο αριθμό χρημάτων σε Γαλλικά φράγκα. Αυτά είναι για ώρα ανάγκης και για ασφάλεια».

- «Όμως, συνέχισε, θα μένετε σε φθινό ξενοδοχείο στο κέντρο της Μονμάρτης και θα κυκλοφορείτε με μικρά χαρτονομίσματα μαζί με κέρματα, σαφή ένδειξη ότι η οικονομική κατάστασή σας είναι περιορισμένη».

- «Θα αποφύγετε τα ακριβά εστιατόρια. Θα περιοριστείτε σε λαϊκά bistros για το φαγητό και το ποτό σας, ή το ξενοδοχείο».

- «Σε καμιά περίπτωση δεν θα πρέπει, τα καινούργια άτομα που θα συναντήσετε, να γνωρίζουν την οικονομική σας κατάσταση. Θα αναφέρετε ότι τα χρήματά σας είναι περιορισμένα και ότι ήρθατε στο Παρίσι ύστερα από σκληρές οικονομίες για να γνωρίσετε τους Γάλλους καλλιτέχνες».

- «Διότι- συνέχισε- σε περίπτωση που αντιλη-

φθούν την πραγματική οικονομική σας κατάσταση δεν θα σας εμπιστευθούν και το μόνο που θα επιδιώξουν είναι να σας πουλήσουν πίνακές τους και δεν θα σας πουν κανένα μυστικό της τέχνης τους.»

- «Θα περάσετε φτωχικά και μποέμικα για μπορέσετε να κερδίσετε την εμπιστοσύνη τους και την φιλία τους. Τα ρούχα σας απλά όμοια με εκείνα που φορούν και εκείνοι».

- «Μόνο τότε θα γίνει καρποφόρο το ταξίδι σας και θα μάθει ο Μανώλης τον κόσμο που μεγαλουργεί τώρα στο Παρίσι και ελάχιστοι γνωρίζουν ότι εκεί ζουν και εργάζονται καλλιτέχνες που θα γράψουν ιστορία».

Ο Μανώλης σε όλο αυτό το διάστημα θαύμαζε την ωριμότητα του Αλέξανδρου, που παρά το γεγονός ότι θεωρείτο ένας από τους πλουσιότερους άνδρες της Ελλάδας αν όχι και ο πλουσιότερος και ισχυρότερος, και παρά το γεγονός της νεαρής ηλικίας του, είχε τέτοιες γνώσεις για πολλά θέματα της ζωής, που πολλοί μεγαλύτεροι σε ηλικία δεν είχαν. Τον θαύμαζε».

Από την πλευρά της η Ιουλία, κρατώντας το χέρι του αγαπημένου της-που τώρα πλέον ήταν και ο νόμιμος σύζυγός της-άκουγε με ξεχωριστή προσοχή τα όσα έλεγε ο γιός της ο Αλέξανδρος, και σκόπευε να ακολουθήσει τα γράμματα τις οδηγίες του.

Εξάλλου σε αυτόν όφειλε την σημερινή ευτυχία της.

Όταν σταμάτησε να μιλά ο Αλέξανδρος επικράτησε μια μικρή σιωπή στο σαλόνι.

Τότε ακούστηκε η φωνούλα της Φιλιώς:

- «Αλέξανδρε αγάπη μου, πες μου για το Παρίσι και το Λονδίνο. Πως θα πάμε μέχρι εκεί;

- «Με πλοίο και με σιδηρόδρομο Φιλιώ μου».

αποκρίθηκε ο Αλέξανδρος, καίδευοντάς της τα μαλάκια.

- «Θεέ μου και Παναγίτσα μου -αναφώνησε-. Θα ανεβούμε σε πλοίο και σε σιδηρόδρομο. Δεν το πιστεύω. Είναι σαν όνειρο.»

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)